

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ ЗРЕЊАНИН

ГОДИНА XIV

ЗРЕЊАНИН 09. АВГУСТ 2005.

БРОЈ: 10

201

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: IУ-294/2002
_____ 2005. год.
Београд

Уставни суд Републике Србије у саставу: председник Слободан Вучетић и судије Верона Адам Бокрош, др Срђан Ђорђевић, др Милутин Ђуричић, др Боса Ненадић, Бранка Ђурчија и мр Светозар Чиплић, на основу члана 125. Устава Републике Србије, на седници одржаној 24. фебруара 2005. године, донео је

О Д Л У К У

Утврђује се да одредба члана 9. став 2. Статута општине Зрењанин ("Службени лист општине Зрењанин", број 5/2002) није у сагласности с Уставом и законом.

Образложење

Уставном суду Републике Србије поднета је иницијатива за покретање поступка за утврђивање неуставности и незаконитости одредбе члана 9. став 2. Статута општине Зрењанин. Иницијатор сматра да је наведена одредба Статута неуставна јер није "испоштована уставна норма да се изузетак од уставног прописа заснива на неком закону". Као аргумент за свој став наводи одредбе Устава СРЈ, Устава Републике Србије, Закона о службеној употреби језика и писама и Закона о заштити права и слобода националних мањина.

Уставни суд Републике Србије је поводом поднете иницијативе Решењем IУ-294/02 од 24. јула 2003. године, покренуо поступак за утврђивање неуставности и незаконитости одредбе члана 9. став 2. Статута општине Зрењанин. Решење о покретању поступка, сагласно чл. 23. и 47. став 1. тачка 1) Закона о поступку пред Уставним судом и правом дејства његових одлука ("Службени гласник РС", бр. 32/91 и 67/93) достављено је Скупштини општине Зрењанин на одговор.

Скупштина општине Зрењанин у одговору Уставном суду је поред осталог, навела да је оспорена одредба Статута преузета и задржана из ранијих статута како се грађанима не би ускраћивало пртходно постојеће право из периода дужег од 20 година и да је, Статутом општине регулисано да су у службеној употреби језици

националних мањина Мађара, Румуна и Словака и да је примарно писмо тих националних мањина латиничко.

У спроведеном поступку Уставни суд је утврдио да је одредбама члана 9. Статута општине Зрењанин прописано да је у општини у службеној употреби српски језик и ћирилично писмо (став 1.); да је у службеној употреби поред ћириличног и латиничко писмо (став 2.) и да су у службеној употреби и језици народности: мађарски, румунски и словачки језик и њихова писма (став 3.).

Устав Републике Србије утврђује: да је Република Србија демократска држава свих грађана који и у њој живе, заснована на слободама и правима човека и грађана, на владавини права и на социјалној правди (члан 1.); да је у Републици Србији у службеној употреби српскохрватски језик и ћирилично писмо, а латиничко писмо је у службеној употреби на начин утврђен законом и да на подручјима Републике Србије где живе народности у службеној употреби су истовремено и њихови језици и писма, на начин утврђен законом (члан 8.); да су грађани једнаки у правима и дужностима и имају једнаку заштиту пред државним и другим органима без обзира на расу, пол, рођење, језик, националну припадност, вероисповест, политичко или друго уверење, образовање, социјално порекло, имовно стање или које лично својство (члан 13.); и да се грађанину јамчи слобода изражавања националне припадности и културе и слобода употребе свог језика и писма (члан 49. став 1.).

Законом о службеној употреби језика и писма ("Службени гласник РС", бр. 45/91, 53/93, 67/93 и 48/94) у одредби члана 1. утврђено је: да је у Републици Србији у службеној употреби српско-хрватски језик, који се, када представља српски језички израз, екавски или ијекавски, назива и српским језиком (став 1.); да је у службеној употреби ћирилично писмо, а латиничко писмо на начин утврђен овим законом (став 2.), и да на подручјима на којима живе припадници народности у службеној употреби су истовремено са српским језиком и језици и писма народности на начин утврђен овим законом (став 3.). Чланом 8. Закона прописано је да у општинама у којима у већем броју живе припадници народа чије је примарно писмо у складу са традицијом тог народа латиница, у службеној је употреби и латиничко писмо (став 1.) и да се статутом општине утврђује службена употреба латиничког писма (став 2.).

Закон о заштити права и слобода националних мањина ("Службени лист СРЈ", број 11/2002) у члану 11. прописује да на територији јединице локалне самоуправе где традиционално живе припадници националних

мањина, њихов језик и писмо може бити у равноправној службеној употреби (став 1.), а да ће јединица локалне самоуправе обавезно увести у равноправну службену употребу језик и писмо националне мањине уколико проценат припадника те националне мањине у укупном броју становника на њеној територији достиже 15% према резултатима последњег пописа становништва (став 2.).

Законом о локалној самоуправи ("Службени гласник РС", бр. 9/2002 и 135/2004) утврђено је: да је општина преко својих органа, одговорна да у складу с Уставом и законом, између осталог, утврђује језике и писма националних мањина који су у службеној употреби на територији општине (тачка 29.).

Законом о утврђивању одређених надлежности аутономне покрајине ("Службени гласник РС", број 6/2002) утврђено је: да Аутономна покрајина преко својих органа, у складу са законом којим се уређује службена употреба језика и писама ближе уређује службену употребу језика и писама националних мањина на територији аутономне покрајине и врши надзор над применом прописа којима уређује та питања (члан 18. тачка 1.).

Статут Аутономне Покрајине Војводине ("Службени лист Аутономне Покрајине Војводине", број 17/91) у одредби члана 4. прописује да у вршењу послова у надлежности Аутономне Покрајине Војводине сви грађани у Аутономној Покрајини једнаки су у правима и дужностима без обзира на расу, пол, рођење, језик, националну припадност, вероисповест, политичко или друго уверење, образовање, социјално порекло, имовно стање или које лично својство, а према одредби члана 6. Статута у раду органа Аутономне Покрајине Војводине у службеној употреби истовремено са српскохрватским језиком и ћириличним писмом и латиничким писмом на начин утврђен законом, су и мађарски, словачки, румунски и русински језик и њихова писма и језици и писма других народности, на начин утврђе законом.

Из наведених одредаба Устава и закона, произлази обавеза јединице локалне самоуправе, да уведе у равноправну службену употребу језик и писмо националне мањине, под условом да број припадника те националне мањине досеже одређени проценат у укупном броју становника на територији јединице локалне самоуправе, односно у општинама у којима у већем броју живе припадници националних мањина. У уређивању овог права јединица локалне самоуправе одлучује на основу услова које прописује Закон о службеној употреби језика и писама.

Уставни суд је тврдио да се оспореном одредбом става 2. члан 9. Статута општине Зрењанин не уређује право националних мањина на службену употребу њиховог језика и писма, јер је то право изричито уређено у ставу 3. исте одредбе Статута. Ставом 2. члана 9. утврђен је такав општи режим употребе латиничког писма којим је оно изједначено са ћириличким писмом. Тиме је нарушено решење из члана 8. Устава Републике Србије по коме се начин службене употребе латиничког писма уређује законом. Из наведених разлога Уставни суд сматра да је

оспорена одредба члана 9. став 2. Статута несагласна с Уставом и законом.

Уставни суд је на основу члана 46. став 1. тач. 1) и 2) Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука, одлучио као у изреци.

На основу члана 130. Устава Републике Србије, одредба Статута општине Зрењанин наведена у изреци престаје да важи даном објављивања Одлуке Уставног суда у "Службеном гласнику Републике Србије".

ПРЕДСЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА
Слободан Вучетић, с.р.

202

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: IY-97/2004
_____ 2005. год.
Београд

Уставни суд Републике Србије у саставу: председник Слободан Вучетић и судије Верона Адам Бокрош, др Срђан Ђорђевић, др Милутин Ђуричић, Бранка Ђурчија и мр Светозар Чиплић, на основу члана 125. Устава Републике Србије, на седници одржаној 23. јуна 2005. године, донео је

ОДЛУКУ

Одбија се предлог за утврђивање неуставности и незаконитости одредаба члана 27. став 2. и члана 34. тачка 2. алинеја 3. Одлуке о снабдевању града топлотном енергијом ("Службени лист општине Зрењанин", бр. 5/2002 и 4/2004)

Образложење

Уставном суду Републике Србије поднет је предлог за оцену уставности и законитости одредаба члана 27. став 2. и члана 34. тачка 2. алинеја 3. Одлуке о снабдевању града топлотном енергијом ("Службени лист општине Зрењанин", бр. 5/2002 и 4/2004). Подносилац предлога наводи да је према оспореној одредби члана 27. став 2. Одлуке којом је одређено да се накнада за испоручену топлотну енергију умањује за 5% по сваком степену нижем од температуре утврђене у члану 23. Одлуке, дистрибутер у повлашћеном положају јер накнаду грађанима може да наплати и у случају када не обезбеђује прописано грејање. Предлагач такође наводи да се чланом 34. тачка 2. алинеја 3. Одлуке којом је одређено да се као елеменат за формирање цене утврђује трошак допуњавања система омекшаном водом, омогућава дистрибутеру да допуну система врши неограниченом количином воде што значи и уз неограничене трошкове.

Скупштина општине Зрењанин у одговору наводи да је оспореним чланом 27. став 2. Одлуке утврђена обавеза дистрибутера да у објектима без мерила топлотне енергије а за испоруку топлотне енергије са температурама просторија испод прописаних, умањи накнаду за 5% по сваком степену нижем од температуре утврђене у члану 23. Одлуке ($20 \pm 1^{\circ}\text{C}$) и да се такво решење примењује у великом броју градова у Србији и то дуги низ година. У вези са оспоравањем члана 34. тачка 2. алинеја 3. Одлуке о одговору се наводи да је потреба за допуном система водом условљена губицима воде у мрежи, до чега најчешће долази услед хаварије на мрежи а уколико нема већих хаварија, допуна система је увек на некој нормалној вредности за систем. У одговору се истиче да је Скупштина општине Зрењанин оспорену Одлуку донела у циљу заштите интереса потрошача и дистрибутера топлотне енергије.

Одлуком о снабдевању града топлотном енергијом прописани су услови и начин организовања послова у обављању комуналне делатности испоруке топлотне енергије за грајање просторија на територији града Зрењанина. Оспореном одредбом члана 27. став 2. Одлуке одређено је да се у објектима без мерила топлотне енергије, а за испоруку топлотне енергије са температурама просторија испод прописаних накнада умањује за 5% по сваком степену нижем од температуре утврђене у члану 23. Одлуке. Према члану 23. Одлуке, између осталог, дистрибутер је дужан да обезбеди температуру од најмање $20 \pm 1^{\circ}\text{C}$ под условом да су инсталације код потрошача изведене према одобреном пројекту и да су испуњени и други прописани услови. Одредбама члана 34. Одлуке одређена је структура укупних годишњих трошкова дистрибутера који представљају основу за формирање планских јединичних цена а који се састоје од сталних и променљивих годишњих трошкова док је оспореном алинејом 3. тачке 2. тог члана одређено да у променљиве годишње трошкове спадају и трошкови омекшане воде за допуњавање система.

Чланом 113. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије утврђено је да општина, преко својих органа, у складу са законом, уређује и обезбеђује обављање и развој комуналних делатности.

Одлука је донета на основу члана 2. и члана 4. став 1. Закона о комуналним делатностима ("Службени гласник РС", бр. 16/97 и 42/98). Законом о комуналним делатностима утврђене су комуналне делатности, општи услови и начин њиховог обављања, као и овлашћења органа општине и града да уређују и обезбеђују услове обављања комуналних делатности и њиховог развоја (чл. 1. и 2.). Чланом 4. став 1. тачка 3) Закона прописано је да су комуналне делатности, у смислу тог закона, делатности производње и испоруке комуналних производа и пружање комуналних услуга, који су незаменљив услов живота и

рада грађана и других субјеката на одређеном подручју, а као комунална делатност одређена је и производња и снабдевање паром и топлом водом. Одредбом члана 5. тачка 3. Закона ова комунална делатност ближе је одређена као производња, сакупљање и испорука топле воде и паре из даљинског централизованог извора или појединачних извора за грејање стамбених зграда и станова, као и пословних просторија, топловодном мрежом до подстаница потрошача, односно мерног инструмента, обухватајући и подстанцу, односно мерни инструмент. Законом је прописано да за обављање комуналних делатности општина оснива јавна комунална предузећа или њихово обављање поверава другом предузећу, односно предузетнику у складу са законом и прописом скупштине општине (члан 8. став 1.); да скупштина општине прописује услове и начин организовања послова у вршењу комуналних делатности и услова за коришћење комуналних производа, односно комуналних услуга, права и обавезе корисника комуналних услуга, начин наплате цена за коришћење комуналних услуга као и права корисника у случају невршења, односно некавалитетног вршења комуналне услуге (члан 13); да јавно комунално предузеће одлучује, уз сагласност скупштине општине, односно органа општине који скупштина одреди о цени комуналних производа и комуналних услуга коју плаћају непосредни корисници, између осталог и о испоруци воде и топлотне енергије (члан 23); одређени су елементи за образовање цена комуналних услуга (члан 24.), с тим што је остављена могућност да то могу бити и други елементи у зависности од услова на тржишту и специфичности појединих комуналних услуга (члан 24. тачка 5.).

Полазећи од наведених одредаба Устава и закона, Уставни суд сматра да је Скупштина општине Зрењанин имала уставно и законско овлашћење да уреди услове обављања комуналне делатности испоруке топлотне енергије као делатности од општег интереса и да утврди начин обрачуна и наплате цене за испоручену топлотну енергију као и елемената за одређивање цене наведене комуналне услуге на начин утврђен оспореним одредбама.

У вези навода предлагача којим се оспорава примена оспорених одредаба Одлуке, Уставни суд у смислу члана 125. Устава није надлежан за оцену примене прописа.

На основу изложеног и члана 46. тачка 9) Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука ("Службени гласник РС", бр. 32/91 и 67/93), Уставни суд је одлучио као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА
Слободан Вучетић, с.р.

С А Д Р Ж А Ј

Редни број	ПРЕДМЕТ	Страна
201	Одлука Уставног суда Републике Србије број: IУ-294/2002	108
202	Одлука Уставног суда Републике Србије број: IУ-97/2004	109

"СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ ЗРЕЊАНИН"

Издавач: СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ЗРЕЊАНИН, Зрењанин, Трг слободе 10

Главни и одговорни уредник: Владимир Рајић

"СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ ЗРЕЊАНИН" излази по потреби

Штампа: СР за издавачку и графичку делатност **"АГАВА"** – Зрењанин, Ђуре Јакшића 15